

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Číslo 240

Únor 1975

P ř e m í r a s v o b o d y

Seymour Hersh, dopisovatel deníku New York Times, první popsal My Lai tragedii ve Vietnamu a teď opět upozornil na sebe novou sensací, "odhalením" CIA. Obviňuje americkou tajnou službu pro zahraničí, že překročila hranice působnosti a rozšířila svou činnost na území Spojených států, kterou má vykonávat jediňě FBI, Federal Bureau of Investigation. Prakticky to znamená, že Central Intelligence Agency nemá práva sledovat komunisty, špióny, atd. na americké půdě, ani americké komunisty a jejich styky s cizinou, po jejich návratu z Kuby, nebo Vietnamu.

Jeho nařčení rozvířilo kampaň proti CIA a co by nedokázal náš největší nepřítel, dovedeme si způsobit sami. President nařídil šetření a byl jmenován výbor, kterému předsedá vice-president Rockefeller. Ani kongres si nedá ujít tuto příležitost a bude také vyšetřovat.

Ve svém článku "Ganging Up on the CIA", známý novinář a politik William F. Buckley radí, abychom se nehádali o protokol, důležité je jenom to, zda CIA skutečně omezovala svobodu upřímných vlastenců, kteří - ač nesouhlasí s politikou Spojených států - nejsou ve spojení s cizí vládou. Žel, je mnoho Američanů na vlivných místech, praví Buckley, kteří jsou vůči své zemi velice přísní, ale našim nepřátelům nemají co vytýkat, ani těm, jejichž zásady jsou v zásadním rozporu s naší tradicí. To jim nevdá. Takový Frank Mankiewicz např. se vrátí z Kuby a vychvaluje nám Castra. Žurnál Penthouse uveřejní celostránkové inseráty proti CIA a dnešnímu řediteli, který prý se hodí lépe za velitele Himmlerovských koncentračních táborů. Buckley varuje proti tomuto nebezpečnému, rozvratnému tažení. "Mnozí z těchto Američanů nevěří, že by Amerika měla bránit občany proti pozhňání, jaké uvalil Castro na Kubu a Mao Tse-tung na Čínu".

Nám s československou zkušeností s nacisty a komunisty se naopak zdá, že ve Spojených státech je vše dovoleno a že přemíra svobody za dnešního světového rozvratu je nebezpečná. To neznamená, že tajná služba nemá podlehat vládnímu dozoru, ale je nemyslitelné, že by měla být vystavena celé veřejnosti k pozouzení, současně i našim nepřátelům, i k pranýřování. Je teď v módě, že se vydělává na Watergate a na odhalení tajemství CIA bývalými agenty. Victor Marchetti, za pomoci spisovatele John D. Markse, vydal své paměti "The CIA and the Cult of Intelligence". Byl členem CIA po čtrnáct let až do r. 1972. CIA protestovala, že prozrazení informací by mělo zhoubné následky a uškodilo stykům a zájmům Spojených států a vymohla si některé škrtky, ale vydání neznemožnila. Kritik o pamětech napsal v týdeníku Newsweek, že i v seškrtané formě je podání živé, často podrobné a "devastating". Tážeme se, pro koho je zhoubné?

CIA se vytýká, že nemá práva sledovat žádného - ani špióna - na americké půdě, což právo přináleží do po-

vinností úřadu FBI. Nařízení je však nepřesné, hranice právomoci nejsou vyhraněny. Nedávno vyšly paměti bývalého amerického agenta "How to Spy on the U.S.A.". Alexander Steele popisuje vlastní případ, jak se ve skutečnosti projevuje spolupráce CIA s FBI. Je to historie amerického a polského špióna, který se vydával za uprchlíka. Američan vzal polského inženýra do ochrany, umožnil mu cestu do Spojených států, ale pak poznal, že je to vyzvědač. Bydlili spolu na Floridě a Alexander Steele měl příležitost pozorovat, jak polský špión působí obratně na Američany, jak se dovedně přetvařuje, slídí, proniká všude, získává informace, dokonce fotografuje vojenské a námořní instalace. Autor poznamenává, že nepřítel to má snadné v Americe, kde noviny, odborné spisy, vládní zprávy uveřejňují spoustu informace. Když udal svoje zkušenosti s polským vyzvědačem svým představeným v CIA, bylo mu řečeno, že CIA nesmí zasahovat, poněvadž to přináleží do právomoci FBI. Marx Lewis, ve svém pojednání o knize "How to Spy on the U.S.A." usuzuje, že kritika CIA pochází od lidí, kteří nemají vůbec pochopení pro tuto službu, ani pro národní bezpečnost.

Kdo nechce otevřít oči, zůstane slepý, kdo nechce přiznat, že sovětská tajná služba je vrcholnou hybnou silou v zemi, nepřčte si knihu amerického autora Johna Barrona o KGB. Je to historie celého systému policejního státu, který vládne pod různými jmény od začátku bolševismu, at' to byla Čeka, GPU, NKVD a teď KGB, komitét gosudarstvenoj bezopasnosti, česky Výbor pro státní bezpečnost. Nejen život, každé hnutí sovětských občanů, ale i zahraniční politika je pod přísným dohledem KGB.

Autor John Barron je vedoucím redaktorem Readers Digest. Původně studoval žurnalistiku, později přešel na Navy Intelligence School, kde studoval ruštinu. Byl služebně rok v Berlíně. Vystoupil r. 1957 z Navy a stal se redaktorem deníku Washington Star, kde záhy na sebe upozornil svými články. Kniha KGB vyšla v nakladatelství Reader's Digest Press, obsahuje přes 600 stran. Je tam vše, co by měli Američané vědět o Sovětském svazu a způsobu života sovětských občanů, o vládě a tajné policii. Kdyby konečně pochopili, o co jde, nebourali by CIA a mírnili by svou hanlivou, jednostrannou kritiku vlastní země. Autor Barron dokazuje, že KGB je všemocná a všudy přítomná policie uvnitř Sovětského svazu. Především špehuje doma a kontroluje sovětské občany, jejich lidské vztahy a osobní názory. Jedním z odboček je Glavit, censurní úřad. Zaměstnává 70,000 censorů a rozhoduje doslova o všem, co lze tisknout nebo vysílat. Každá tištěná věc, i vstupenka, musí mít censurovu značku. V každé redakci sedí censor. Glavit se hlavně zabývá ideologickým a politickým obsahem.

Barron zasvěcuje čtenáře do celého systému tajné policie a popisuje podrobně, jak působí doma, jak v cizině. Jednu kapitolu věnuje "disinformaci", způsobu jak se otravuje veřejné mínění. Líčí mnoho špiónážních případů.

VĚSTNÍK

February 1975

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Únor 1975

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 S. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

KGB často používá československých, polských, i jiných satelitních agentů tam, kde by sovětský vyzvědač nemohl si získat důvěru budoucí oběti. Češi se zúčastnili akcí v Západním Německu, Egyptě, Indonésii, Africe, pracují prý s arabskými teroristy. Autor jmenuje několik československých vyzvědačů, m.j. je to Jan Šejna a Ladislav Bittman a řada jiných. V několika případech Barron dokazuje, že "sovětská kontrola nad československou StB je skutečná, úplná a účinná dnes jako dříve". Hlavní stan StB se prý nalézá v klášteře u Křižovníků, odkud se vydávají českoslovenští agenti do celého světa.

Clarence M. Kelley, ředitel FBI, nedávno varoval znovu před nebezpečím KGB a upozornil, že za posledních patnáct let počet agentů v USA se čtyřnásobil a počet vládních zástupců ztrojnásobil.

Sovětská vyzvědačí působí na vyslanectví v diplomatické, kulturní, obchodní funkci, jsou členy obchodní, kulturní, nebo vědecké delegace atd. FBI má těžkou odpovědnost chránit zájmy a bezpečí Spojených států proti většímu náporu a při tom se musí podrobovat nové oficiální linii, t.zv. détente, sblížení se se Sověty. FBI se nalézá v sensitivním postavení, pravil ředitel Kelley, jak se zhostit kontra-rozvědkové povinnosti za dnešní politiky détente. "Bureau a CIA jsou ostře kritizovány, že zneužíváme své moci ve vyšetřování domácích rozkolníků a cizích nepřátel. Za dnešního ovzduší, obě bezpečnostní organizace jsou přesvědčeny, že Sovětský svaz zesílil úsilí získat americká vojenská a vědecká tajemství a že těží k svému prospěchu z interního vyšetřování FBI a CIA a z trvajícího politického détente.

Za dnešního politického vztahu mezi Washingtonem a Moskvou, FBI se vyvaruje otevřeně odhalit sovětskou espionáž, ale raději zneutralisuje sovětského agenta, který je pak tiše odvolán domů na diskretní diplomatický protest našeho State Departmentu.

Největší starost má FBI se sovětskými občany ve Spojených státech. Je jich tu 1,100, z nichž polovina je zaměstnána ve Washingtoně, bud' na vyslanectví přímo, nebo na sovětských úřadech, např. v sovětské aerolinii Aeroflot, v tiskové službě, atd. V New Yorku u Spojených národů je zaměstnáno dalších 500 sovětských občanů, dále u sovětské obchodní společnosti Amtorg, v cestovní kanceláři Intourist a v obchodní komoře, která má za úkol nákup strojního zařízení pro výrobu nákladních aut v nové obrovské továrně v Rusku. Několik diplomatů je přiděleno konsulátu v San Franciscu; 150 inženýrů a techniků se nalézá v Pittsburgu u spol. Pullman, kde se vyrábí strojní zařízení pro továrnu Kama. V New Yorku KGB usadilo svoje agenty do mezinárodního pásma u East River, kam FBI nesmí vkročit.

V posledních letech se zvýšil počet sovětských návštěvníků, čehož využívá KGB, aby nasadil sem další agenty, např. od r. 1973 do 1974 se zvýšil počet návštěv z 2,000 na 2,600. Počet námořníků v této době byl zvýšen z 1,300 r. 1972 na 13,000 r. 1973. Podle odhadu FBI, nejméně 40 procent těchto sovětských občanů jsou agenty KGB. Někteří odborníci to odhadují dokonce na 80 procent.

Sovětský svaz plně využívá diplomatických štábů satelitních států, např. Ukrajina a Bělorus jsou považovány za republiky a mají plné zastoupení ve Spojených národech. Země východního bloku, zejména Československo, z nejservilnějších sovětských spojenců (slovy ředitele Kelleyho) též podnikají espionáž ve spolupráci s KGB.

Úkol FBI za daných poměrů ve Spojených státech je věru těžký a naivnost amerických kritiků tento úkol ještě zhoršuje. O nich by se dalo říci, že trpí nedostatkem tragické zkušenosti a nevidí nebezpečí na dosah ruky.

IN MEMORIAM

K utčení památky Jiřího Pokorného, býv. majora jezdeckta, účastníka zahraničního odboje druhé světové války - který zemřel náhle v neděli 26. ledna 1975 ve Walworth, Wisc., věnují manželé Jaroslav a Věra Šperlovi, Beloit, Wisc. \$25.00

K utčení památky Jaroslava Bodláka věnuje Emilie Bodláková, manželka (N. Miami, FL) \$20.00
manž. James Šafránkovi, Lake Zurich, IL \$10.00
manž John G. Stuebnerovi, Lake Geneva, WI \$10.00

K utčení památky manžela, p. Pepy Wenzary, věnuje Marie Wenzarová, N. Miami, FL \$10.00

K utčení památky Olgy Hurbanové věnuje pí. Sophia Salma, Bronx, NY ..... \$ 5.00

DARY na činnost ČSNRA věnují:

Odbočka ČSNRA "28. říjen" \$300.00
Dr. František a Milada Lukešovi, Northbrook, IL 25.00
Jana Duffková, Chicago, IL 11.00
Dr. Ladislav Doubek, Ottawa, Canada 10.00
Lodge Denver No. 37, WFLA 8.00
Anna Petříková, Chicago, IL 8.00
Frances A. Loss, St. Paul, MN 5.00
Karel Šnajberk, Berkeley, CA 5.00
Jan Tesař, Chicago, IL 5.00
Leo T. Tibenský, Oak Brook, IL 5.00
manž. Lubo Tudorovi, New Port Richey, FL 5.00
Frank Ulrich, Berwyn, IL 4.00
Paul Sturman, Arlington, VA 3.00
Bessie Valčíková, Dallas, TX 2.00

Pozvání

na společnou schůzi krajských demokratických spolků
československých v Chicagu a okolí,

kteřá se koná

dne 16. března 1975 ve 2 hod. odpoledne v místnosti č. 205

budovy Olympic, 2137 So. Lombard Ave., Cicero, Ill.

Rozlúčeni s Hanou Benešovou

Československá krajanská a exilová verejnost v New Yorku uctila památku zesnulé Hany Benešové, vdovy po prezidentu Eduardovi Benešovi, v neděli dne 19. ledna v Husově domě. Tryznu pořádaly organizace: Východní oblast Československé národní rady americké, Národní rada žen svobodného Československa, Společnost Charlotte G. Masaryk, T. J. Sokol New York a Československá obec legionářská. Četní přítomní z rozlehlé newyorské oblasti vyslechli s dojetím obřad s bohatou, uměleckou náplní. Preludium Paradiso Fibichovo uvedlo tryznu, která končila hymnou a Postludium Seegrovým. Úvod pronesl Rev. Brent W. Fisher; modlitbu Rev. Alois Vybral, S.D.B. Edmund W. Leroy zapěl Dvořákovy biblické písně Oblak a mrákota jest vůkol Něho a Žalm 23. Fibichův chorální zpěv Blažený ten krásně doplňoval umělecký pořad. Význam této ušlechtilé ženy vlastenky zhodnotili a doplnili osobními vzpomínkami pí. Betka Papánková, Dr. Vratislav Bušek a Dr. Karel Steinbach.

Projev Betky Papánkové

Uctenie pamiatky Hany Benešovej, vdovy druhého prezidenta Československej republiky, združilo spolky, ktorých členky a členovia si zachovali milé spomienky na slobodnú Československú republiku. Mnohí z prítomných sa účastnili na jej vytvorení, niektorí za ňu bojovali, iní prispeli k jej vybudovaniu a tešili sa z jej krásneho rozvoja. Další mnoho vytrpeli, pretože jej ostali verní a mnohí opustili milovaný domov, aby ušli novému útlaku. Zvolili neistotu, ale chceli žiť v slobodnej zemi a budovať si nový život.

Naša účasť na tomto dostojnom zhromaždení je dokazom trvalých krásnych spomienok a ocenenia minulosti, a pevnej viery a nádeje v obnovenie československej neodvislosti v budúcnosti.

V tomto roku 1975, ktorý Spojené národy prehlásili za "Medzinárodný rok Žien", aby sa dal popud k pokroku v postavení žien v každom obore a ich prínos k všeobecnému rozvoju po celom svete, je pozoruhodné, že už roku 1906, tichá, skromná Anna Vlčková, spolu s priateľkou Atou Oličovou smelo a pritom trochu úskostlivo cestovali z Prahy do Paríža, študovať na Sorbone, keď ešte máloktoré dievčatá študovali na univerzite doma, nieto v cudzine. Už vtedy išli si tieto české dievčatá dobývať 'rovnosť' a 'nezávislosť'. Poznali v Paríži úspešného akademického sochára Bohumila Kafku a v jeho ateliéri sa schádzali so študentami, medzi ktorými bol i Eduard Beneš. Ten ako už skúsený, pilný, parížsky študent im ochotne radil a pomáhal v novom cudzom prostredí. Dievčatá so samozrejmosťou prijímali jeho pomoc, radu a keď bolo zapotreby občias i mierne karhanie.

Zaujímavé bolo, že Beneš vždy Annu Vlčkovú oslovoval Hana a trvalo to dva roky, kým sa ho spýtala, prečo ju tak menuje. Vtedy jej povedal, že zmenil jej krstné meno a že chce zmeniť i druhé na Benešovo. Ovšem nie hneď. - Mal pred sebou cestu do Anglie a pozdejšie do Nemecka a svadba bola až 10. decembra 1909.

Benešových príkladné manželstvo, trvajúce 39 rokov, bolo založené na vzájomnej láske, oddanosti a súlade. Hana Benešova hľadala vždy na svojho muža s obdivom, úctou a láskou a on si ju vážil ako verného priateľa a dobrého radcu. Keď pracoval ako žurnalista či ako profesor alebo politik. Hana mu opisovala jeho články kaligrafiou, zbierala mu v knihovniach látku, robila výpisky a prekladala výtahy z cudzích spisov. Jej znalosť francúzštiny, nemčiny a neskor angličtiny, boli nezbytné pri tejto práci.

Viedla mu útulnú, svetlom a teplom ožiarenú domácnosť. Milá povaha starostlivej svetlovlasej pani, zjavom a hlasom povzbudzovala, uspokojovala a pomáhala.

Po smrti jej rodičov žila s tetou, ktorá ju vychovala. Zomrela krátko pred I. svetovou vojnou. Hana zdedila po nej dosť veľký majetok. Toto dedičstvo však nezmenilo skromný spôsob života u Benešov, ale bolo použité na financovanie začiatku zahraničnej akcie T. G. Masaryka v prvej svetovej vojne.

Keď odišiel jej manžel do zahraničia za Prof. Masarykom, Hana Benešová bola vyslychaná, dlhé mesiace vaznená vo Viedni, kde jedinú uspokojivú chvíľku mala keď si niekedy mohli vymeniť pár slov na chodbe s Dr. Alicou Masarykovou a s Atou Oličovou, keď vynášali smeti z cely.

Moje spomienky na Hanu Benešovou datujú od rokov tridsiatych, keď sme žili štyri roky v Prahe a moj manžel úzko spolupracoval s Dr. Benešom.

Bolo to až na jar roku 1939, keď sme sa vidievali skoro denne v Hoteli Windermere v Chicagu, kde bývali Benešovi i my, keď Dr. Beneš prednášal na Chicagskej Univerzite. Po okupácii Čiech a Moravy nacistami a odlúčení Slovenska, bola veľká poptávka na prednášky o Československu a Dr. Beneš strávil skoro každý voľný deň cestovaním po celých Spojených štátoch a moj manžel pod jeho vedením organizoval zahraničnú odbojovú akciu. Dr. Beneš neúnavne prednášal, aby udržal záujem a sympatie amerikanov a získal peniaze, potrebné na započatie 2ho odboja. Neraz sme mali starosť a trnuli hodiny strachom, keď sme čakali na jeho opozdený návrat na letišti v búrkach a hrmaviciach.

Počas krátkych troch mesiacov sme chodievali na prechádzky po nábreží Michiganského jazera. Chodili sme k mojím rodičom. Hovorievali sme o vážnych i osobných veciach. Konali sme spolu cesty autom k americkému bratovi Dr. Beneša do Milwaukee, do Lisle, Illinois k dostojnému a priateľskému Opátovi Neužilovi. Cestovali sme do Pittsburghu, kde bolo okázalé uctenie pani Benešovej v dámskom klube "Twentieth Century", navštívili sme ČS sieň na Pittsburskej Univerzite, kde Československý krajanský výbor poriadal recepciu. Boli sme vo Washingtone. Boli to krásne jarné dni a nadšene obdivovala kvety rozkvitnuté kery a stromy, medzi ktorými boli jej neznáme dogwoy. V Chicagu samotnom sme chodili do Art Institute a do Múzea blízko hotelu.

Pred odchodom Benešových zo Spojených štátov do Anglie navštívili Československý pavilón na Svetovej výstave v New Yorku. Niektorí prítomní si snád pamtáte na ich slávnostné uvítanie Mayorom mesta, Fiorella LaGuardia.

Z Anglie mi pravidelne písala. Keď vypukla II. svetová vojna, ako predsedkyňa Československého červeného kríža mi písala o potrebách československých letcov, vojakov a civilistov v Anglii. Podľa jej žiadosti sme posielali šatstvo, lieky a ambulanciu s krajkou pomocnou akciou. Naše československé odbočky Amerického Červeného Kríža v Chicagu a potom v New Yorku pripravovali obvazy, plietli rukavice, šály a svetre, šili plášte pre lekárov, pacientov, výbavičky pre novorodených, k Vianociam posielali Československému červenému krížu hračky a iné dary pre deti. Organizovanie a rozdeľovanie týchto zásob mala ona na starosti. Londýnske skladište bolo raz i vybombované. Jej listy neboli obmedzené na záležitosti Červeného kríža. Vždy v nich prejavovala optimizmus o výsledku vojny, hrdosť o práci svojho manžela a konečne o radostnom návratu domov.

Videli sme sa naposledy v Prahe na jeseň 1945.

Anglický spisovateľ, Godfrey Lias, v knihe titulovanej "Beneš of Czechoslovakia" písal: "Beneš i Hana, jeho pani, t'ahali a stále t'ahajú spolu do mieru výnimočne vzácnej i medzi najšťastnejšími manželmi na svete. Ich záujmy sú identické, ich rozhl'ad jednaký, študovali jednaké obory, mali stejné národné politické, áno i osobné ideály. Stála vždy po jeho boku a za ním. Jej účasť na vzniku Československého štátu bola menej okázalá ako jej

manžela, ale Republika bola jej diet'a skoro tol'ko, ako Eduarda a Masaryka”.

Často sme boli svedkami tomuto zvláštnému súladu. Pred odchodom do Anglie v júli 1939, keď sa vracal Dr. Beneš z návštevy u prezidenta Roosevelta, nám povedal: “Po večeri musíte prísť k nám až budu Hanči líčiť své zážitky z této návštěvy”. Keď tu bol sám v roku 1943, hneď po návšteve u Roosevelta, telefonoval Hanči do Londýna, aby jej zdelil o tom.

Smrť Hany Benešovej, poslednej významnej osobnosti doby Masarykovej republiky, vdova po druhom prezidentovi Československej republiky, mala byť neohlásená, snať preto, že jej meno ostalo postrachom pre súčasných vládarov. Zomrela 2-ho decembra vo svojom byte na Loretánskej ulici, 89 ročná.

Došiel výstrižok z noviny z soboty 7-ho prosince 1974 oznámil odchod Hany Benešovej zo života týmito dvoma vetami: “V sobotu byla pohřbena v Praze Hana Benešová, manželka bývalého presidenta Československé Republiky. Zemřela v minulých dnech ve věku 89 let.” Zpráva však sa rozniesla ústne a oznámkami vo výkladoch obchodov a v daždi 7-ho decembra od 11-tej hodiny ráno, zástupy ľudu plnili miestnosť, predsieň a nádvorie Strašnického krematória až k bráne, aby sa naposledy rozlúčili s ňou.

U vencami obkl'účenej prostej rakve vzdali poctu legionári francúzskí, italskí, ruskí z prvej svetovej války v uniformách. S varhanovým doprovodom pán Haken z Národného Divadla zaspieval Dvořákové Biblické piesne. Po dojemných krásnych tónoch, staručký 92 ročný legionár, Generál Číla, predniesol tichú, vrúcnu chváloreč, v ktorej vystihol jej neúnavné zdielanie manželovej práce, záujmov, jej zážitky slávne a trnité. Potom sa rozlúčil precitnými slovami kňaz zo Strahovského kláštora, v ktorých vyzdvihol jej vieru, čnosť a character. Na koniec požiadal prítomných, aby sa pomodlili “Otče Náš”. Smútočný obrad bol zakončený Dvořákovou piesňou “Když mě stará matka zpívat učivala” a hymnou.

Moja priateľka i Hany Benešovej, ktorá mi nepísala roky, v týchto dňoch mi zdelila medzi iným: “Měli jsme přemutné Vánoce”.

Hana Benešová sa zaslúžila o Československú republiku. Bude nám stálym príkladom ctostnej, milej, vzácnjej ženy, manželky, oddanej vlastenky, vernej ideálom slobody a demokracie . . . Ostaneme jej vd'ační.

Rozlúčenie v Praze

V pražskom krematoriu se s Hanou Benešovou rozlúčil starodružiník Antonín Mikuláš Číla nejen za čs. legionáře, kteří s pozůstalými členy rodiny organizovali obřad, ale tisíce čs. občanů. Ač zpráva o úmrtí vdovy druhého presidenta Československé republiky byla uveřejněna až dva dny po pohřbu, účast byla obrovská, jak nám bylo sděleno z Prahy.

Staříčký generál promluvil za všechny přítomné. Svou vzpomínku zahájil slovy:

Ženu statečnou kdo nalezne . . .

Tak stojí v písmě,

Ženu statečnou kdo nalezne!

Paní Hana Benešová, s níž se dnes loučíme navždy, odešla od nás u vysokém, požehnaném věku, když vyplnila své celoživotní poslání. Odešla, požívajíc všeobecné úcty, jako žena krásných vlastností a jako žena statečná, jako žena samou Prozřetelostí nám poslaná. Byla manželkou a spolupracovnicí prezidenta ČSR Dra Eduarda Beneše a měla přístup k nejmáňším poradám o naší státní budoucnosti. Její přívětivá, ušlechtilá, důstojná, přímo vznešená povaha, vzbuzovala v každém prostředí a za každých okolností ovzduší důvěry, nadějí a síly pro náš zápas za naše české právo, pravdu a svobodu. Po léta byla andělem strážným

kladných stránek našeho odboje v prvé i druhé světové válce a s největší obětavostí věnovala se všemu, co mohlo přiblížit i uskutečnit úspěšné výsledky našeho úsilí.

Ta mrtvá paní vytrpěla mnoho. Zažila neúspěchy - zklamání. Viděla zblízka bídu lidí, zkázu civilizace. Viděla hroutiti se hranice států i nejmocnějších. Zanikaly monarchie s tradicemi tisíciletými. Zmíraly životní síly celých národů a generací. Paní Hana nikdy neztratila důvěru v naše konečné vítězství a zůstala věrna svému poslání - poslání ženy statečné, oddané své vlasti a svému národu.

Vzácná, drahá naše sestro Hano - jménem všech dosud žijících bratří legionářů z Ruska, Francie, Itálie a Srbska loučím se s Tebou a z hloubi srdce Ti děkuji za vše, čím jsi k vítězství našich zbraní a naší diplomacie přispěla! Tvoji památku zachováme jako čistou a nejkrásnější vzpomínku na Tebe a Tvého manžela Eduarda. Klid a mír Vám oběma! Vaši světlé památce věrní zůstaneme!

Poslední pozdrav! Poslední s Bohem! Věčná paměť!

Z událostí v Československu

Pisemný styk je trestný

Občané svobodného světa si často neuvědomují, že korespondence je censurovaná, obzvlášť je-li podezření, že československý občan má styky s emigranty. Následující případ podává důkazy, jaký je zájem a postup ministerstva vnitra. Jedná se o Milana Herdu, skladníka v invalidním důchodu, bytem v Praze. Je obviněn z trestného činu podle 112 trestního zákona, protože “na podkladě dosud zjištěných skutečností je dostatečně odůvodněn závěr, že jmenovaný nejméně od roku 1968 do současné doby udržuje styk s čs. posrpnovými emigranty, zejména s býv. náměstkem ministra zahraničního obchodu Evženem Loblém, který dne 15. října 1968 vycestoval do Rakouska a zdržuje se od 1. července 1970 bez povolení čs. úřadů v zahraničí, přičemž Herda v této korespondenci, zasilané Evženu Loblovi na adresu Gerta Schreyer, 4 Pine Terrace, Highland, New York, sděluje jednak poznatky o politické a hospodářské situaci v Československu, jednak hanobí socialistické zřízení v Československu, o čemž svědčí zejména obsah korespondence zadržené na základě usnesení vyšetřovatele StB, Bratislava, ze dne 22. června 1972”.

Nejedná se o sesazenou veličinu, ale o skladníka, v invalidním důchodu, který “jednak sděluje do zahraničí poznatky týkající se politické a hospodářské situace, jednak hanobí socialistické zřízení v Československu”. Jaké to mohou být “poznatky”? Asi to co vyjadřuje občan svobodného světa stokrát denně.

T G M

V různých dobách byl význam Masarykův různě vykládán komunisty. Před rokem 1948, aby si neodvrátili voliče, vyvarovali se útokům na prezidenta. Tvrdili dokonce, že chtějí pokračovat v jeho díle. Po puči dělali všemožné, aby vyškrtli Masaryka z dějin. Vyřadili jeho knihy z knihoven, dali strhnout jeho sochy, zmínky o něm v historických publikacích byly co nejstručnější a zkreslené. Zase se psalo o tom, že dal střílet do dělníků.

V této době ani návštěva lánského hřbitova nebyla vhod novým vládcům. Sotva se objevily květiny na hrobě, strážci hřbitova měli nakázáno je odstranit. Občané však nezapomínali a často házeli květiny na hrob přes zeď. Bylo to v době, kdy na žádost Československé národní rady americké velvyslanec Spojených států po řadu let kladl dne 7. března věnec na Masarykův hrob. Byl to projev úcty amerického lidu. Dlouho asi nezůstal věnec na hřbitově, ale zpráva o návštěvě amerického velvyslance se roznesla krajem a českoslovenští občané věděli, že svobodný svět nezapomíná.

Za jarního tání r. 1968 nastal obrat a dokonce sám prezident Ludvík Svoboda poslal kytici na Masarykův hrob. Mladá generace projevila velký zájem o presidenta Osvoboditele a jeho dílo. Začalo se psát o Masarykovi, objevovaly se jeho spisy v knihovnách a na rozhlase byly o něm diskuse. Tento radostný stav trval jenom do sovětské invase. Nyní znovu Masaryk je "nepřítelem dělníků" a Československo vděčí za svou samostatnost ruské Říjnové revoluci z nařízení Moskvy a přísluhovači ochotně znetvořují dějiny svého národa.

Cesty do zahraničí

Státní banka přijímala nejpozději do 31. ledna žádosti o valuty pro soukromé cesty do západních zemí a do Jugoslávie. K žádosti musely být přiloženy různé dokumenty: potvrzení zaměstnavatele, školy, společenské organizace nebo národního výboru, že souhlasí s cestou a doporučuje kladné vyřízení devisařského příslibu.

Bude-li se opakovat zkušenost posledních let, ani jeden z deseti žadatelů neuspěje. Té nepatrné menšině žadatelů s devisařským příslibem bude banka prodávat valuty v hodnotě 9 amerických dolarů na osobu za den, nejvýše \$180 na celou dobu pobytu. Režim vysvětluje, že nemá tvrdé valuty a proto nedovoluje cesty do kapitalistických států. Nepovoluje však cestu ani těm, kteří by nepotřebovali dolary, poněvadž mají pozvání od přátel a všechny jejich cestovní výlohy i pobyt by byly placeny hostitelem.

Konsuláty v Chicagu a Bratislavě

Otevření amerického konsulátu v Bratislavě a československého konsulátu v Chicagu bylo odloženo na neurčito. Ve Washingtonu kongres odhlasoval dodatek k zákonu o zahraničním obchodě podaný senátorem Gravelem, který se týká výhradně Československa. Státní sekretář Rogers za své návštěvy Prahy, a po něm dr. Kissinger vyjednali hlavní podmínky obchodní smlouvy (návrát 18 tun čs. zlata, náhrady za americký majetek, výhodný status pro Československo atd.) ale kongres je neschválil a odmítl poskytnout obchodní výhody (much-favored-nation status) dokud Československo nezaplatí náhradu americkým občanům za zabavený (znárodněný) majetek. Smlouva byla sice již připravena, ale kongres nebyl spokojen s náhradou a trvá na tom, aby State Department dojednal lepší podmínky.

Obchodní smlouvy s SSSR

Československý režim se škodolibě raduje z americké inflace a popírá, že by měl finanční obtíže. Ve skutečnosti je před těžkým problémem. Podle Českého Slova z Mnichova, Březněv v létě sice uklidnil generální tajemníky komunistických stran slibem, že letos Sovětský svaz nebude pro socialistické země zvyšovat ceny nafty - ale jako protislužbu či úhradu za toto gesto si vyžádal škrtnutí sovětského platebního deficitu se svými satelity za rok 1974. Československo se tímto nalézá v nezáviděníhodné situaci, neboť obchodní styky SSSR-ČSSR vykazují předběžný deficit asi 80 milionů rublů v neprospekch Československa. O uranu má Husák zakázáno mluvit. Praha tedy v panice očekává, jak budou sovětské požadavky a jak bude vyjednávat se SSSR a vyrovnávat ceny "smluvně zajištěných dodávek ropy a zemního plynu".

Nové heslo komunistického žargonu - "zvyšování efektivity"

Od listopadového zasedání ÚV KSČ přišli soudruzi v zájmu většího výkonu, jak ve výrobě tak ve správě, s novým heslem "zvyšování efektivity". Tento výrok můžete čísti v každém článku o výrobě alespoň desetkrát.

Poslední rok pětiletky přinesl soudruhům uspokojení, ale to neznamená, že hospodářství je bez problémů a nedostatků. Jak píše Rudé právo, ve zprávě XIV. sjezdu strany bylo zdůrazněno, že na prahu sedmdesátých let se už s veškerou ostrostí prosazují nové podmínky ekonomického rozvoje. Možnosti opírat další růst výroby o extenzivní rozšiřování zdrojů se už prakticky vyčerpaly. Jako základní rys nových podmínek vystupuje na jedné straně omezenost tradičních zdrojů růstu. Druhou jejich stránkou je zvýšení váhy nových činitelů růstu, jakými jsou zejména rozvoj vědeckotechnické revoluce, uplatnění moderních metod řízení a vyšší stupeň mezinárodní socialistické integrace. Závěr, který z rozboru podmínek národního hospodářství vyplývá, je jednoznačný: hlavním obsahem hospodářské politiky strany se musí stát důsledné a všestranné zvyšování efektivity rozvoje národního hospodářství. Přes určité zlepšení neplní se záměry páté pětiletky ve snižování materiálových nákladů. Na mnoha pracovištích se dosud špatně hospodaří s materiálem, surovinami, energií. Řadu vážných těžkostí způsobuje pomalé odstraňování vleklých problémů v investiční výstavbě. Nemůžeme být spokojeni ani s úrovní dodavatelsko-odběratelských vztahů, jejichž výrazným zlepšením by bylo lze dosáhnout plynějšího výrobního procesu, ekonomického využívání prostředků a sil. Také v zemědělství v prvních čtyřech letech páté pětiletky zůstávají velké, dosud nevyužité rezervy, zejména v nevyváženosti rozvoje živočišné a rostlinné výroby. Víme, že by naše výsledky mohly být daleko lepší a průkaznější, kdyby hospodářské orgány a řídicí pracovníci na všech stupních zmíněné nedostatky mnohem energičtěji řešili.

Všichni ti, kteří prosazují náročný kurs strany vyžadují dodržování kázně k plnění úkolů, mají vždy podporu komunistů, stranických orgánů a organizací. Ti vedoucí, kteří jen pasivně přijímají náročné úkoly, přehlížejí požadavky vyšší efektivity, zůstávají pozadu v úrovni řízení, ti musí zcela logicky počítat s tím, že budou sami postupně ztrácet autoritu a nakonec i své vedoucí postavení. Tím méně se lze smířovat s tím, že v praktické činnosti některých hospodářských pracovníků má své místo i chytračení v plnění plánu a spoléhání se, že se jejich situace vždy nějak vyřeší. Hra na schovávanou za celkovými úspěchy naší ekonomiky, za dobrou prací jiných, musí skončit.

Naléhavost a nezbytnost realizace kursu na všestranné zvýšení efektivity národního hospodářství přijatého sjezdem strany jako strategická linie hospodářské politiky je zdůrazněna současnou situací ve světové ekonomice. Je dostatečně známo, že podmínky pro získávání surovin, paliv a potravin se zejména v poslední době na světových kapitalistických trzích zhoršily. Ceny surovin, paliv a potravin několikanásobně vzrostly, některé suroviny je velmi obtížné, ne-li vůbec vyloučeno koupit. Nejednou bylo již řečeno, že nepříznivý vývoj na kapitalistických světových trzích má vliv i na naši ekonomiku, neboť i my na těchto trzích nakupujeme nemalou část svých potřeb," dodává Rudé právo.

A tak jen spolupráce se Sovětským svazem a dalšími zeměmi socialistického společenství nám umožňuje čelit uvedenému nepříznivému vývoji. Kapitalistické země přenášejí vzestup světových cen surovin a materiálu do hladiny spotřebitelských cen a břemeno surovinové a energetické krize na bedra pracujících. To vyvolává prudkou inflaci, nezaměstnanost a nejistotu pracujících lidu. Touto cestou socialistické zřízení nejde. Volíme náročnou cestu překonávání vlivu růstu světových cen, na naše hospodářství aktivními opatřeními ve výrobě, zvyšováním její efektivity, lepším hospodařením s prostředky celé společnosti. Za jedině možnou cestu k překonání vlivu otřesu světového hospodářství na naši ekonomiku považujeme aktivní, komplexní opatření ve výrobě, investiční výstavbě a zahraničním obchodě, která povedou k výraznému zvýšení tvorby zdrojů, dynamiky a efektivity hospodářství. (Rudé právo).

Dle zpráv západního tisku Sovětský svaz zdvojnásobil cenu oleje dodávaného satelitním zemím komunistického bloku.

Na stráži míru

Ten kdo pracuje nebo vyvíjí protikomunistickou činnost je válečný štváč, zrádce národa, špión CIA nebo ubohý emigrant, kdežto ti, co bojují za komunistickou budoucnost, bojují za mír, spravedlnost a humanitu. Navrátilci, kteří se vrátili domů, nebot' "nemohli uspět ve svobodném světě" jsou nyní "rozvědčíky", jako je na příklad hrdina Ervin Marák. Lidé, kteří odešli za hranice, aby bojovali proti komunismu jsou bezcharakterní a cyničtí korytáři, které pojí jen jedno - antikomunismus. Komunističtí rozvědčíci prý odevzdali dobrý kus práce. I oni mají zásluhu na tom, že v Československu mohou žít v klidu, míru a bezpečí. (Tribuna č. 49.).

Zemřel Antonín Novotný - bývalý president ČSSR.

Koncem měsíce ledna zemřel v Praze Antonín Novotný, nepopulární tajemník KSČ, který prošel všemi čistkami bez úhony a president ČSSR od r. 1957 až do r. 1968. Novotný oponoval v posledních letech tlaku slovenských komunistů, kteří se dožadovali většího dílu výstavby Slovenska. Za spolupráce Svazu čs. spisovatelů byl Novotný posléze nahrazen Dubčekem. Bylo o něm známo, že věděl, že Sověti chtějí přístup až k západním hranicím Československa. Po zbavení funkcí chodil hrávat často karty se svými kumpány do místních hospod a často prohlašoval: "Vidíte, za mne jste tu Rusy neměli." Dožil se 70 let a zemřel na srdeční mrtvici.

Chrámy i tvrze

Je to velmi záslužný čin, že se mezi českými knihami publikovanými v zahraničních vydavatelstvích objevilo nyní i dílo Pavla Eisnera **Chrámy i tvrze** (Konfrontation Verlag, Zurich, Postfach 1355, CH.) Autor ji označil pod titulem prostě jako "Kniha o češtině". Kniha vyšla poprvé krátce po druhé světové válce, v roce 1946, ale pak "se ani po jeho smrti (v roce 1958) nepodařilo prosadit nové vydání", jak říká v doslovu spolupracovnice autoru nejbližší, Dr. Dagmar Eisnerová.

Eisnerova "kniha o češtině" není zpracována jako dílo odborníka určené zase jen odbornému zájmu, nýbrž jako projev hluboce lidský a umělecký, usilující o zájem každého, koho poutá jedna z nezákladnějších lidských a národních hodnot - jazyk. Odbornost je tu nutným východiskem pro autora, nikoli pro čtenáře, ten se může svěřit autorově ruce a dát se vést mnoha a mnoha místy "chrámů a tvrzů". Pavel Eisner má to právo uvést ho tam, nebot' sám měl přemíru zkušeností z mnohostranného styku s češtinou a s jejími uživateli, od nejprostších a každodenních hovorů ve městě nebo na venkově až po zkušenosti básníka a překladatele, přítele spisovatelů, umělců i vědců. Sám zasvětil svou práci "slovu" dvojnásobně: jako básník i jako překladatel, který stejně dovedně přiváděl českého čtenáře k významným dílům světových literatur, jako posílal do světa překlady z literatury české do němčiny. Z takového mnohostranného vztahu vyšlo dílo o češtině, dílo důvěrné, blízké všem.

Chrámy a tvrze není kniha (vlastně jde o dva svazky v novém vydání), která by se měla nebo musela číst v celku, nýbrž naopak kniha, ke které se může čtenář vracet kdykoli a otevírat ji na různých místech. Je to soubor kratších studií o nejrozmanitějších stránkách české řeči. Můžete vyhledat úvahy o minulosti češtiny, zajímají-li vás, - nebo sáhnout k povídání o jadrnosti českých nadávek; můžete se dovědět něco o českém přízvuku - nebo o básnické kvalitě češtiny v lidových písničkách; budete

překvapeni, co všechno "můžete" odhalit na jazyce, jak daleko lze postoupit - až tam kde odhalujete člověka samého, jeho vztah ke světu, k osobnímu životu. Dočtete se, jak jazyka užíval i užívá. A dočtete se i o budoucnosti jazyka vašeho, vašich otců, dědů . . .

Bylo třeba hodně nejen odborného, ale i citového, a tedy i v tom nejryzejším smyslu slova "českého" vztahu k jazyku, k historii, kultuře a k lidem, aby vzniklo toto vyznání češtině. Nestojí za to jít touto cestou spolu s autorem a zopakovat si tento vztah k jedné z nejlidštějších hodnot - k mateřštině?

Chrámy i tvrze, dva svazky, str. 674, vázané, cena 37.60 SFr. nebo \$13.50. - Objednejte si přímo u nakladatelství Konfrontation Verlag, Postfach 1355, CH-Zurich, Švýcarsko.

Zpráva z předsednictva

Pravidelná měsíční schůze se konala v úterý večer dne 4. února. Předsedal br. Ferjenčík, zapisoval tajemník br. Chalupa.

Předloženy a schváleny účty a zápis, čteny zprávy ses. Marie Langové za úřadovnu a ses. Vrázové. Z předložené rozsáhlé korespondence byla věnována hlavní pozornost úřadovně a nutnému rozvrhu práce, odbočkám, stykům s americkými úřady, korespondenci ses. Faltusové z Washingtonu atd.

Bratr předseda referuje o své poradě se členy Polish National Congress a porobených národů, na které se jednalo o veřejné manifestaci k 30. výročí Jaltské dohody. Usoudili, že není prakticky účelné, ani únosné uspořádat manifestaci na Civic Center anebo McCormick Place a rozhodnuto organizovat tiskovou a informační kampaň a připravit k tomu materiál pod názvem Enslaved Nations. Br. Schwarzenberg bude požádán, aby napsal resoluci. Má se zdůrazňovat, že Sověty žádné úmluvy nedodrží (viz Jaltu atd.). Předsednictvo souhlasí a žádá, aby br. předseda nás nadále zastupoval.

Je třeba dodat, že Captive Nations Committee připravuje tiskovou konferenci a informaci pro tisk o náboženském útisku za železnou oponou. Rada připraví a dá rozmnožit článek "Religious Persecution in Czechoslovakia" pro americké účastníky a tisk. Koná se 1 hod. odp., 4. března, McCormick Inn, Chicago.

Ses. Vrázová upozorňuje, že kongr. Edward Derwinski dal dne 28. ledna otisknout v Congressional Record úvodní článek o dētente v prosincovém čísle American Bulletinu.

Předsednictvo odhlasovalo tisíc dolarů na vydání pamětí o slovenském národním povstání a sto dolarů na Czech and Slovak Studies na Chicagské universitě.

Odb. San Francisco

Řádně svolaná schůze se konala dne 12. ledna 1975 za dobré účasti členstva v soukromém domě 330 Villa Terrace, San Mateo.

Nově zvolený výbor pro rok 1975 je následující: předseda Josef Nečas, I. místopředsedkyně Marta Hermanová, 2. místopředseda Vlád'a Česák, jednatel-zapisovatel Jan Turek, pokladní Anna Nečasová. Členové výboru jsou A. J. Nelson a Zdeněk Haman. Do organizace Porobených národů odbočka vyšle Zdenka Hamana a Denise Vrňáka.

Ve své zprávě br. předseda podává přehled činnosti. Hlavním úkolem bylo oživit činnost odbočky. Dosáhlo se výsledků díky obětavosti br. Vládi Česáka a ostatních funkcionářů. Vypracovali jsme program na půl roku a tento provedli za podmínek i dosti nepřiznivých. O potíže všeho druhu nebylo nouze. Počet členstva činí 49. Jsou roztroušeni po Kalifornii, někteří až z Carmel Valley, Monterey, Palm Springs atd. a proto bude nutno získat více členů v obvodu San Franciska k zajištění větší účasti členstva na schůzích.

Br. Nečas děkoval za spolupráci. Mluvil za exulanty když pravil: Naše existence je připoutána k Americe, kterou máme upřímně rádi, ale přece jenom svou rodnou zem považujeme za nejkrásnější. Nejsme emigranti, my jsme exulanti. Rozdíl je v tom, že emigrant chtěl, ale exulant musel. Zde ve Spojených státech se sdružujeme v ČSNRA, která stála u kolébky svobodného Československa. Dnes Rada stále burcuje svědomí světa a upozorňuje americkou veřejnost na sovětské obsazení Československa a vykořisťování.

Odb. T. G. Masaryk, Los Angeles

Odbočka TGM konala dne 29. ledna t.r. výborovou schůzi. Hlavním tématem této schůze byla příprava oslav 125. narozenin T. G. Masaryka, které uspořádá odbočka v sobotu dne 8. března '75 v 7:30 večer v Sokolovně, 500 N. Western Avenue, Los Angeles. V bohatém kulturním programu budou účinkovat naši nejlepší umělci z Los Angeles. Pořad je připravován za spolupráce s ostatními krajanskými organizacemi.

Na schůzi bylo dále diskutováno:

a) o návrhu dopisu, který by měl být odeslán americkým politikům, o obchodech se SSSR, které zvyšují komunistický válečný potenciál;

b) o akcích, které by mohly přispět k uvolnění dětí čs. exulantů, zadržovaných v Československu;

c) o protestních akcích, které by mohly vést k propuštění čs. a ruských politických vězňů.

Delegace naší odbočky zúčastnila se oslavy 57. výročí vyhlášení samostatnosti Ukrajiny, kterou uspořádalo Ukrajinské kulturní středisko v L.A. před radnicí, kde také byla slavnostně vztyčena ukrajinská státní vlajka. Oslavy se zúčastnilo přes 400 osob. Naše delegace byla velmi vřele přivítána a předseda naší odbočky br. Ing. Jiří Breber pozdravil účastníky jménem naší odbočky a přinesl krátký projev.

Miroslav Konvička

Odbočka 28. říjen, Chicago

Po velmi zdařilé přednášce a filmovém večeru "Poslání v hlubinách moře" dne 23. ledna odbočka připravuje oslavu presidenta Masaryka a zve krajanskou veřejnost k účasti.

OSLAVA TGM presidenta Osvoboditele

v neděli odpoledne, dne 9. března

v síni školy Havlíček,
Elmwood Ave. a 15 ul., Berwyn

Prof. František Svejkovský promluví o
Masarykovi - učiteli národa.

Odbočka přispěla na činnost ČSNRA zvláštním darem \$300. S radostí sledujeme úspěšnou činnost odbočky 28. říjen v uplynulém roce a program, který si vytkla na tento rok. Že má smysl i pro finanční těžkosti Rady dokázala svým darem, mimo členských poplatků a osobních darů. Zájem o práci odbočky se projevuje i zvýšeným počtem členstva.

Manifestace porobených národů

Captive Nations, výbor pro severní Kalifornii, uspořádal veřejnou schůzi dne 15. února v síni McLaren Hall na universitě, 2235 Golden Gate Avenue, San Francisco.

Vzpomenuto bylo 30. výročí Jaltské Dohody, hlavním řečníkem byl prof. Dr. Edgar Anderson na státní universitě v San Jose, zastoupeny byly Baltické státy, Československo, Polsko, Mad'arsko, Ukrajina. Za Českoslováky promluvil br. Jiří Špánek, který je pokladníkem výboru Captive Nations.

Máme na skladě k prodeji:

	Poštou
The Birth of Czechoslovakia	5.00
Jaroslav Brodský: Řešení Gama	5.00 5.50
Josef Falta: Přes fronty a přes hranice	1.50 1.85
Dětství a mládí , vzpomínky Dr. Alice Masarykové	2.50 2.75

Objednávky vyřizuje úřadovna ČSNRA:

Czechoslovak National Council of America
2137 So. Lombard Ave., Room 202,
Cicero, Illinois 60650.

Upozornění!

Celý náklad učebnice Progressive Czech rozprodán.

Zapůjčení filmů

ČSNRA získala následující filmy, které zapůjčuje svým odbočkám:

Pohřeb Palacha - 16 mm. černo-bílý, zvukový - promítá se 16 minut.

"Seven Days to Remember" - Týden invaze a okupace Československa 21. srpna 1968 - historický film natáčený čs. filmaři - trvá 58 minut.

50. výročí ČSR - Slavnost ve Washingtonu - zájezd pořádaný ČSNRA za velké účasti krajanských organizací - barevný - 16 mm. trvá 20 min.

Dopíše si úřadovně ČSNRA, 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Ill. 60650, co nejdříve, aby žádaný film byl Vám rezervován na určitou schůzi. Zvláště o dokumentární film "SEVEN DAYS" je velký zájem. Nepředpisujeme poplatky, ale vděčně přijímáme dary.

Panorama

Historie Čechů a Slováků v Americe

Dejte ji nejen svým nejbližším, ale též svým přátelům Američanům. Kniha jim jak svými hodnotnými články, tak biografiemi jednotlivců poví mnoho, nač můžeme být hrdí. Přistěhovalci českého a slovenského původu udělali v Americe kus dobré práce, významovali se svojí pracovitostí, houževnatostí a dobrými vlastnostmi charakterovými. Panorama jejich život a působení v nové vlasti, již vždy byli odpovědnými a loyálními občany. zachycuje způsobem, který získal mnohé pochvalné uznání.

Pomozte rozšířit Panoramu mezi svými americkými přáteli, tak aby si mohli vytvořit správný obraz o přínosu Čechů a Slováků v Americe.

Cena Panoramy je \$7.00 včetně poštovného, knihu rádi bez prodlení odešleme poštou. Rovněž ji můžete koupit v úřadovně Čs. národní rady americké, 2137 So. Lombard Ave., Cicero, Ill. 60650.

ČSA střeží Vaši budoucnost

Jestliže jste členem bratrské a sesterské podpůrné Jednoty ČSA, jste kryt tím nejlepším životním pojištěním jaké může pouze bratrská jednota poskytnouti.

Jakmile se stanete členem Jednoty ČSA, tato přejímá veškerou zodpovědnost a závazky z vašeho členství plynoucí.

Více než 60 organisátorů Jednoty, s dokonalou přípravou reprezentuje ČSA ve většině států Unie a jest připraveno podati vám veškeré informace týkající se vašeho životního pojištění a vypracovati vám individuální plány, které vám zaručí nejvyšší možnou ochranu pro vaši budoucnost.

ČSA má 200 řádů ve většině států Ameriky, v nichž naleznete bratrské prostředí, které vám nemůže poskytnouti žádná obchodní pojišťovna. Ovšem, kromě toho, členství v Jednotě ČSA opravňuje vás k řadě výhod, jaké opět pouze bratrská jednota může poskytnouti.

Kdo Jednotu ČSA doporučuje? Více než 120 let služby deseti tisícům spokojených členů. ČSA nikdy nezklame, neboť jest vybudována na základech stmelěných z poctivosti a zodpovědnosti. ČSA chrání vaši budoucnost.

Staňte se jejími členy, doporučte ji svým přátelům a známým.

Č.S.A.

2701 So. Harlem Avenue
CSA Plaza
Berwyn, Illinois 60402
Tel.: (312) 795-5800 - (312) 242-2224

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA

2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois